

Udskriftsdato: 21. december 2025

KEN nr 10939 af 20/07/2006 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse D-20-06 om turnus - offshore - dagpenge - refusion

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 7000130-06

Ankestyrelsens principafgørelse D-20-06 om turnus - offshore - dagpenge - refusion

Resume:

En arbejdsgiver havde pligt til at udbetale dagpenge i 2 uger regnet fra 1. fraværsdag, hvor lønmodtager ifølge turnusplanen skulle have påbegyndt en 2 ugers arbejdsperiode offshore efterfulgt af 2 ugers frihed.

Arbejdsgiver havde ikke ret til dagpengerefusion i den resterende del af 4-ugers turnusperioden.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at arbejdstiden for hele turnusperioden oversteg det normale antal arbejdstimer pr. uge ved fuldtidsbeskæftigelse. Dagpengene skulle herefter beregnes på grundlag af dagpengenes højeste beløb divideret med det gennemsnitlige antal arbejdstimer pr. uge i turnusperioden. Der var derfor ikke grundlag for at udbetale dagpengerefusion i turnusperioden.

Love:

Lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel - lovbekendtgørelse nr. 1047 af 28. oktober 2004 - § 1, stk. 2, nr. 1 og § 26, stk. 1

Lov om sygedagpenge - lov nr. 563 af 9. juni 2006 - § 54, stk. 1 og § 6, stk. 1

Vejledninger:

Ankestyrelsens vejledning nr. 185 af 18. september 1998 om syge- og barselsdagpenge - pkt. 56b

Sagsfremstilling:

Det fremgik af sagen, at lønmodtager var sygemeldt i perioden fra den 16. marts 2005 til den 23. juni 2005 på grund af hjerteproblemer. Arbejdsgiver havde udbetalt løn i hele sygeperioden.

Arbejdsgiver anmodede om dagpengerefusion fra den 30. marts 2005.

Kommunen traf den 16. juni 2005 afgørelse om, at der tidligst kunne udbetales dagpengerefusion fra den 13. april 2005.

Arbejdsgiver klagede over kommunens afgørelse.

Det sociale nævn tiltrådte kommunens afgørelse.

Nævnet lagde ved afgørelsen vægt på det oplyste om, at lønmodtagers arbejdsperiode var 14 dage offshore, efterfulgt af afspadsering.

Nævnet lagde til grund, at dagpengerefusionen først kunne udbetales 2 uger efter 1. hele sygefraværsdag, som var den 16. marts 2005, og at perioden fra den 30. marts 2005 til 13. april 2005 betragtedes som en indtægtsfri afspadseringsperiode, hvor der ikke kunne udbetales dagpenge.

Nævnet inddrog SM D-24-92 og SM D-43-91. Nævnet vurderede ud fra sagens oplysninger, at lønmodtager arbejdede i fastlagt turnus med skiftende ugentlige arbejdstider. Nævnet lagde vægt på oplysningerne om arbejdsperioderne (offshore/afspadsering) samt at lønmodtager modtog fast løn. Det forhold, at

der kunne ske ændringer i offshore/afspadseringsperioderne, ændrede ikke på nævnets vurdering af, at lønmodtager arbejdede i en fastlagt turnus.

Afgørelsen blev indanket til Ankestyrelsen.

I klagen var det blandt andet anført, at lønmodtager var ansat i henhold til funktionærloven, og at han modtog en fast månedsløn uanset antallet af arbejdsdage offshore pr. måned. Det vil sige, at lønmodtager modtog 1/30 månedsløn pr. dag uanset om han arbejdede, afviklede afspadsering/ferie, arbejdede på land eller var sygemeldt. Det var ligeledes anført, at grunden til, at lønmodtager modtog sædvanlig løn under afspadsering var fordi han var underlagt arbejdsgivers instruktionsbeføjelser under afspadseringsperioden.

Ankestyrelsen havde indhentet ansættelsesaftalen af 12. februar 1996 mellem arbejdsgiver og lønmodtager.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på behandling som supplement til SM D-24-92 og SM D-43-91 om beregning af dagpenge for personer, som arbejdede offshore.

Afgørelse:

Arbejdsgiver havde ikke ret til yderligere dagpengerefusion under lønmodtagers sygefravær i perioden fra den 16. marts 2005 til den 23. juni 2005, jf. dagpengelovens § 26, stk. 1.

Begrundelsen var, at lønmodtagers 1. fraværsdag var 16. marts 2005, og at arbejdsgiver havde pligt til at udbetale sygedagpenge i de 2 første uger, jf. dagpengelovens § 1, stk. 2, nr. 1.

Begrundelsen var endvidere, at lønmodtager ifølge ansættelsesaftale af 12. februar 1996 var beskæftiget i en 4 ugers turnus, og at der typisk arbejdedes 14 dage efterfulgt af 14 dages frihed i land.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at lønmodtager sygemeldte sig den 16. marts 2005, og at han skulle have påbegyndt en 2 ugers arbejdsperiode offshore denne dag.

Ankestyrelsen lagde også vægt på, at lønmodtagers arbejdstid for hele turnusperioden oversteg det normale antal arbejdstimer pr. uge ved fuldtidsbeskæftigelse.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på oplysningerne i anmodning om dagpengerefusion - dp 201 - hvorefter lønmodtagers gennemsnitlige antal arbejdstimer i de sidste 4 uger før fraværet udgjorde 164,10 timer.

Ved skiftende arbejdstid i en på forhånd fastlagt turnus, hvor arbejdstiden i enkelte uger i turnusperioden oversteg normaltimetallet, kunne der udbetales mere end det beløb, der var nævnt i dagpengelovens § 9, stk. 2, jf. dagpengebekendtgørelsens § 22, stk. 1.

For hele turnusperioden kunne der pr. arbejdstime højst udbetales det i lovens § 9, stk. 2, nævnte ugebeløb divideret med det gennemsnitlige antal arbejdstimer pr. uge i turnusperioden, jf. dagpengebekendtgørelsens § 22, stk. 2.

Dagpengene skulle herefter beregnes på grundlag af dagpengenes højeste beløb divideret med det gennemsnitlige antal arbejdstimer pr. uge i turnusperioden. Der henvistes endvidere til Ankestyrelsens vejledning nr. 185 af 18. september 1998 om syge- og barseldagpenge, pkt. 56 b.

Der var således ikke grundlag for at udbetale yderligere dagpenge i turnusperioden, herunder dagpengerefusion fra den 30. marts 2005 til den 12. april 2005, jf. dagpengelovens § 26, stk. 1.

Arbejdsgiver havde derfor først ret til dagpengerefusion fra den 13. april 2005.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.